

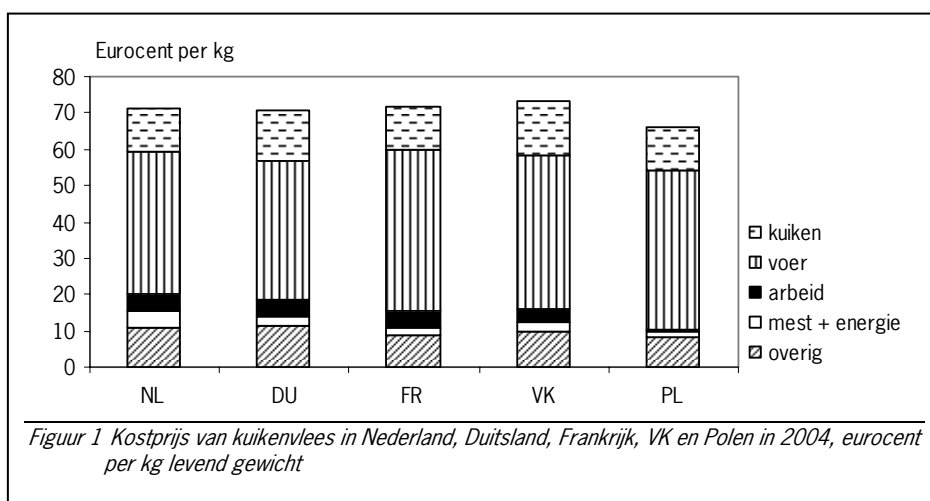
KUIKENVLEESSECTOR: HOGERE KOSTPRIJS DOOR MEER REGELGEVING

Peter van Horne

De Nederlandse kuikenvleessector maakt moeilijke tijden door. Door wet- en regelgeving stijgen de kosten voor de Nederlandse bedrijven. Bovendien staan de opbrengstprijzen onder druk door de toenemende internationale concurrentie. Naar aanleiding hiervan heeft het LEI in opdracht van het Productschap Pluimvee en Eieren (PPE) een internationale kostprijsvergelijking van kuikenvlees gemaakt met een schets van de ontwikkeling in de komende jaren.

Kostprijzen 2004 in de EU

Voor Nederland, Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk (VK) en Polen zijn 2004 op basis van de belangrijkste data (technische resultaten, variabele en vaste kosten en prijzen) de kostprijzen van kuikenvlees berekend. De gemiddelde kostprijs van kuikenvlees in Nederland is in 2004 gelijk aan die in Duitsland en Frankrijk (figuur/tabel 1). In het VK is de kostprijs iets hoger, in Polen lager. Niet alleen de totale kostprijs verschilt tussen de landen, ook de mate waarin de verschillende factoren de kostprijs beïnvloeden loopt uiteen. Nederland behaalt goede resultaten met een relatief lage voerprijs, maar heeft wel te maken met hoge mestafzetkosten, duurdere stallen en hoge energiekosten als gevolg van de Nederlandse energieheffing (ecotax). De pluimveehouders in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Polen hebben geen kosten voor mestafzet. Binnen een land zijn er tussen de bedrijven ook grote kostprijsverschillen. Deze zijn waarschijnlijk groter dan de verschillen tussen de landen.

Kostprijs buiten de EU

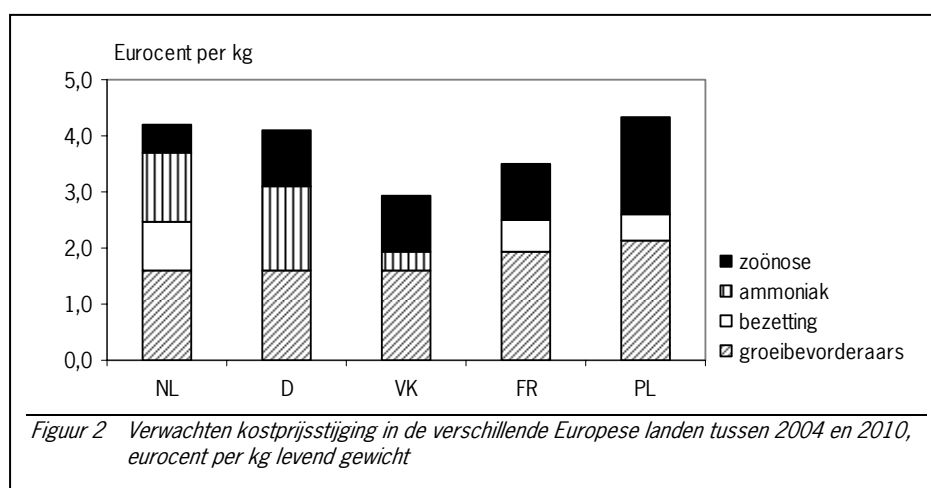
Als voorbeeld voor de situatie buiten de EU dienen de Verenigde Staten (VS) en Brazilië. In de VS was de kostprijs voor vleeskuikens in 2004 36% lager dan in Nederland en in Brazilië ruim 40% lager. De belangrijkste reden voor de lagere kostprijs in de VS is de lage voerprijs door lokaal aanbod van veevoergrondstoffen. Bovendien vindt de productie plaats via efficiënt georganiseerde integraties waarbij de kuikens in relatief eenvoudige, goedkope stallen worden gehouden. De kostprijs in beide landen is tevens laag door het ontbreken van wet- en regelgeving. Zo is, bijvoorbeeld, in beide landen het gebruik van diermeel toegestaan.

Ontwikkelingen tot 2010

Zowel Europese als nationale regelgeving op het gebied van voedselveiligheid, dierenwelzijn en milieu die de komende jaren van kracht wordt, zal invloed hebben op de kostprijs van pluimveevlees. Op de volgende vier

terreinen is wetgeving voor de vleeskuikenhouder relevant:

- groeibevorderaars: met ingang van 2006 zijn de antimicrobiële groeibevorderaars in de EU verboden. Hierdoor is de voerprijs iets gestegen. Ook het voerverbruik van de kuikens neemt toe;
- bezettingsdichtheid: de EU heeft het voornemen om in het kader van dierenwelzijn een maximale bezettingsdichtheid in vleeskuikenstallen vast te stellen. Hoewel dit een Europese maatregel is, zijn de economische gevolgen vooral in Nederland groot;
- ammoniakemissie: volgens het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (AMvB Huisvestingregel) op nationaal niveau en de Europese IPPC regels zullen alle vleeskuikenstallen over enkele jaren emissiearm moeten zijn;
- Zoönoses: door de EU-zoönoserichtlijn zullen ook de kosten voor de Nederlandse bedrijven stijgen, maar minder sterk dan in de andere Europese landen. Door het actieplan 'salmonella en campylobacter' loopt Nederland voor op de zoönoserichtlijn en zullen de extra kosten beperkt blijven. De totale kostenstijging tussen 2004 en 2010 is voor Nederland berekend op 4,2 eurocent per kg levend gewicht. De kostenstijging is in Duitsland 4,1 eurocent, in het VK 2,9 eurocent, in Frankrijk 3,5 eurocent en in Polen 4,3 eurocent (figuur 2).

Figuur 2 Verwachten kostprijsstijging in de verschillende Europese landen tussen 2004 en 2010, eurocent per kg levend gewicht

Toekomstperspectief

De kostprijzen in Nederland, Duitsland en het VK in 2010 zullen slechts minimaal verschillen. Veel regelgeving is Europees en ook de Duitse en Engelse bedrijven worden in toenemende mate geconfronteerd met milieuregelgeving, zoals vermindering van de ammoniakemissie. Van de totale Nederlandse productie wordt meer dan de helft geëxporteerd waarbij de afzet naar Duitsland en het VK zeer belangrijk is. De afzet naar deze beide landen neemt de laatste jaren wel af door toenemende concurrentie van de binnenlandse producenten. Polen kan door een lagere kostprijs in combinatie met een korte transportafstand de komende jaren een belangrijke concurrent worden op de Duitse pluimveevleesmarkt. De Nederlandse vleeskuikenhouderij moet de extra kosten van onder andere mestafzet en energie compenseren met goede technische resultaten gebaseerd op vakmanschap en de voordelen van de efficiënte veevoerindustrie. De kansen voor de sector liggen vooral in een marktgerichte strategie naar de Nederlandse, Duitse en Engelse markt. Hier wordt een kwalitatief hoogwaardig, vers en veilig product gevraagd dat Nederlandse slachterijen kunnen leveren.

Meer informatie:

Rapport 2.06.02 *Kostprijsontwikkeling pluimveevlees 2004-2010*